

ják, hogy a választójog kérdésében Kossuthék és Justhék között át nem hidalható ellentét tátong. S míg a Jush-párt lapja fujja a riadót és igyekszik felkorbácsolni a „küzdő” ellenzék harci szenvedélyeit, azalatt a Kossuth-párt főorgánuma a béke megkötésének szükséges voltáról elmélkedik és kijelenti, hogy a pártoknak és az országnak a végleges békekötésre szüksége van.

Mi ez, ha nem a legnagyobbfoku meghasonlás? Mi ez, ha nem két ellentétes felfogásnak a kialakulása, — az ellenzék kebelén belül?

S ha ennek dacára a függetlenségi párt egyik árnyalatának a lapja azt bizonyítja, hogy az ellenzéki pártok között mily nagy az egyetértés, a célok és eszközök közösége, szóval a teljes harmónia: mi azt kívánjuk — szinte az átkozódásának a formájában, — hogy Kossuthékat és Justhékat az egyetértésnek, az érzések harmóniájának *ebben a mostani állapotában*, az isten sokáig tartsa meg.

Választások Franciaországban. *Párisból* jelentik: Száz francia départementban, az A—G. betűvel kezdődő nevekben vásárnap töltötték be a szenátori mandátumokat. Az első választási nap eredménye azt mutatja, hogy a szenátus összetétele lényegében nem fog megváltozni. Megválasztottak:

- 33 radikális és radikális-szociálistát,
- 13 balpárti republikánust,
- 23 progresszistát,
- 5 konzervatív,
- 2 független szociálistát,
- 28 kerületben pótválasztás lesz,

2 kerület, Guadeloupe és Reunion gyarmatok választási eredményei ismeretlenek. A progresszisták egy, a balpárti republikánusok nyolc mandátumot nyernek. A reakciók két, a radikálisok és radikális szociálisták három mandátumot veszítettek.

— A tél úgy hiszem, nagyon kemény lehet ebben az idegen országban.

— Bizony, erről a térről borzasztó dolgokat mondhatnak el a verebek.

— És mégis csak jobb nálunk, délen, ha csak azok a szegény fellahk nem tennék ki a hálókat, hogy bennünket pecsenyének el-fogjanak.

— Valóban, rossz vallás az egyiptomi vallás, amely megengedi a bennszülöttnak, hogy fecskéhuszt ehessen. Ebben a tekintetben mégis csak jobb az északiak hite.

— Nagyon jó ország ez az északi ország, különösen a nyári üdülés eltöltésére, de a déli országnak is meg vannak a maga előnyei.

— De mégis csak kemény munka minden évben ezt a nászutat megtenni.

— Hosszu éveken keresztül megszoktuk, hogy ez az ország a mi szülő hazánk.

— Azt mondják, hogy az észak lakói mindig a mi déli hazánkba mennek nászutra.

— Persze, kölcsönösen látogatjuk egymást.

*

A második szüret már befejeződött, az őszi eső zöldre festette a mezőket, a Nilus lárad és a rovarok leteszik tojásaikat a folyó nádasába.

Manőver a kávéval.

(Saját tudósítónktól.) Az amerikai sajtó most egy olyan esetről ad hírt, amely még Amerikában is a szenzáció erejével hatott. A tudósítás a következő:

A börzének tudomásáraadták, hogy a brazilai partok mentén hat millió zsák kávé (2400 millió font) a tengerbe dobtak. E pusztítás indokul az szolgál, hogy az amerikai piacon a kávé árát föl akarták emelni.

A lapok különböző megjegyzéseket fűznek az elkövetett manőverhez. Mi a „Chicago Daily Journal” nyomán közöljük a következőket:

A kávé ára ma olyan magas, mint még soha az utolsó 20 esztendőben. *Az emelkedés 1909 óta 110 százalék.* A legjobb minőségű kávé fontja ma 35 cent (180 fillér). Ez a legmagasabb ár, amelyet eddig jegyeztek. A kávéüzérek papírai ma *háromszor nagyobb értékkel* bírnak mint ezelőtt két esztendővel. A mai nap hatalmas fokozását jelenti annak a piaci manővernek, amelyet a brazilai kormány és Németország, Anglia, Franciaország, továbbá az Egyesült-Államok pénzüsberei rendeztek.

A nevezett lap ezután megmagyarázza, hogy a brazilai kormány miért folytat kávéval ilyen lelketlen üzérkedést:

A newyorki Morgan-bank 50 millió dollárt kölcsönzött a brazilai kormánynak. E kölcsön biztosítására a kormány lekötötte az ország kávéterméséből az államot megillető részt. Miután a kávéültetvények nagyrésze az államé, ez a biztosított rész az egész termés egyharmadát jelenti.

A kávétermés ebben az esztendőben rendkívül gazdag volt. Azt a részt, amit a kormány a Morgan-banknak biztosított, *hivatalosan hat millió zsákra becsülték*, zsákonként 400 font kávéval. Ha ezt a nagy tömeg kávé az Egyesült-Államok lakosai között kiosztanák, mindenkire 26 font kávé jutna.

Ha a bank a 2400 millió font kávé a piacra dobna, akkor a kávé ára annyira esékene, hogy a lakosság majdnem ingyen kapná. Ebben az esetben azonban a bank nem kapná meg az 50 millió kölcsön fődőzetét. A bank akkor jár legjobban, *ha a pótkávé és a száritott disznómáját adhatja el kávé gyanánt.* Gyakran elkerülhetetlen a börzepánik, ha a munkások nagymennyiségű árut termeltek, de sokkal szegényebbek, semhogy vásárló erejükkel a túltermelést elkerülhetővé

A szegény fellah ott ül a háza előtt és görbe háttal sütkérezik a napsütésben.

Felesége egy kézimalmom öröl durrát. A kiéhezett gyermek azzal szórakoznak, hogy iszapot kennek egymás arcába.

— Soha sincs ital, soha sincs szárnyas, mindig csak durra! — sóhajt a fellah és feleségére pislant.

— Te itt fekszel és nyújtózol és panaszkodol, pedig a fecskék már visszajöttek, — feleli az asszony nemtörődőséggel.

— A fecskék? Mit fecsegsz?

— Igen, igen. Reggel láttam őket, amint a folyó mentén repültek.

— A fecskék? Esküszöm, hogy ma sültet fogunk enni. Hamar, ide a hálókat. Allah, légy áldott! Itt vannak a kedves madarak, amelyek nem felejtik el kedves hazájukat.

A fecskék letelepednek a nádszárakra és fecsegnéi kezdenek:

— Szép szülőföld, szép hon, ahol fecskéket esznek!

— Igen, de a nap süt, a legyek jók és a vidék szép.

— Ebben az évszakban igen. Minden jó a mi hazánkban, csak a hálók nem. És mindenestre mégis a mi hazánk.

— A mi második hazánk. Ubi bene, ibi patria. Ahol az ember jóllakik, ott van a hazája.

tegyék. Ez esetben azonban a véletlen segítségével sietett a tőkéseknek, mert eszközt adott a kezükbe, hogy a börzepánikot elkerülhessék és a kávéárakat magasra szöktesék. A bank 2400 millió font kávé birtokába jutott, amellyel szabadon rendelkezhetett. A bank fölhasználta ezt a szerencsés körülményt és tudatosan elengedte romlani a *hájóba raktározott kávé, amelyet azután közvetlenül a brazilai part mellett a tengerbe süllyesztett.* Ez a hír teljesen hiteles, de ha még nem is volna az, bizonyos, hogy megfelel a valóságnak, mert annak ellenére, hogy a kávétermés szokatlanul bő volt, az árak még sem estek, sőt, amint a tőzsde jegyzése mutatja, magasabbak, mint a legrosszabb termés idején.

Igy tudósít az amerikai sajtó. S bizonyos, hogy ennek az amerikai stílus manővernek kihatása lesz az európai kávéra is.

A vásárcsarnok.

— Tanácskozás a tervezővel. —

(Saját tudósítónktól.) A szegedi vásárcsarnok ügyében hétfőn délelőtt tizenegy órakor beható tanácskozást folytatott a szegedi városi tanács a vásárcsarnok tervezőjével, Strasser Albert mérnökkel, aki éppen a tanács meghívása folytán jött el Szegedre. A tanácskozás tárgyát azok az apró módosítások képezték, amelyeket a vásárcsarnok ügyében kiküldött nagybizottság által már elfogadott terveken óhajtott a tanács eszközölni.

Fölmerült az az óhajlás, hogy nem lehetne-e a vásárcsarnokot két emeletesnek építeni. A tervező kifejtette, hogy ez gyakorlati szempontból sem ajánlatos, de mintegy százötvenezer koronával meg is drágítja az építkezést. A tanács is magáévá tette ezt az álláspontot és a tárgyalások során azután az a meglapodás fejlődött ki, hogy a vásárcsarnokot meghagyják egy emeletesnek úgy, amint az eredetileg tervezve volt, csupán a kupolát építik magasabbra, hogy a hatalmas épület külseje impozánsabb képet nyerjen.

Az elhelyezés kérdésénél nagyobb vita fejlődött ki. Lázár György dr polgármester azon a nézeten volt, hogy a főhomlokzat közelebb legyen a Kossuth Lajos-sugáruhoz, vagyis a piac ne a csarnok előtt, hanem mögötte a Mérey-utcai oldalon nyerjen elhelyezést. Ezt azzal indokolta meg, hogy a bolt helyiségekért sokkal több bért kap a város, ha azok a főútvonalhoz közelebb esnek, de viszont egyéb szempontok is szükségessé teszik azt, hogy a piac a csarnok mögött legyen és a piaccal járó szenny, hulladék ne ék-felenítse el a vásárcsarnok előtti területet. Másként lenne a helyzet, ha ezt a részt parkírozni lehetne, de a kérdést megoldani a piac miatt ilyen formában lehetetlen.

Ezzel szemben a tanács több tagjának az volt az álláspontja, hogy építsék csak a vásárcsarnokot úgy fel, hogy annak hátsó homlokzata a Mérey-utca vonalába essék és annak főhomlokzata előtt legyen piac. Ennek a megoldásnak volt híve a tervező is, aki azzal a gazdasági szempontból mindenesetre jelentős argumentummal érvelt, hogy a tanyai vasút felépítése esetén a Mérey-utcai főbejáróhoz kell egy szárnyvasutat építeni, amely nem mehet keresztül a téren. Szerinte is sokkal impozánsabb egy a tér felső részén lévő vásárcsarnok és ma már mindenütt ezt a rendszert követik. Kijelenti azt is, hogy ha a vásárcsarnok előtti teret kiaszfaltozzák, akkor az könnyen tisztán tartható. Egyébként ő négy elhelyezésre készített alternatív tervet, a város válassza azt, amelyik megfelelőbb.

Lázár György dr polgármester a tanácskozás végén arra kérte a tervezőt, hogy módosítsa a terveket az elhangzott óhajításoknak megfelelően, készítsen el egy részletes költségvetést és igyekezzék mindezeket még ebben a hónapban benyújtani, hogy a város